

1 februari.

Stenen som husbyggarna förkastade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, underbart är det i våra ögon.

Ps 118:22, 23.

Dessa ord äro lätta att lära sig och lätta att eftersäga, och att även jag kan dem väl, därom må denna lilla bok vittna. Men då det gäller att allvarligt kämpa, att kasta sig ut i strid mot djävul, synd, död, elände, och värld, där det icke finnes någon hjälp eller tröst eller råd annat än den enda hörnstenen, då förstår man, hur illa man kan dessa ord och vad det är för en konst att tro på Kristus. Då inser man meningen med Davids ord: *det är underbart i våra ögon.*

2 februari.

Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor. Den fostrar oss att säga nej till ogudaktighet och världsliga begär och i stället leva anständigt, rättfärdigt och gudfruktigt i den tid som nu är.

Tit. 2:11, 12.

Den som vill leva tuktigt, rättskaffens och gudfruktigt, han måste göra sig beredd på att möta all slags fiendskap och måste taga korset på sig. Han får icke vika tillbaka, om han också såsom Lot i Sodom eller såsom Abraham i Kanaans land måste stå ensam bland fåfängliga, supiga, fulla, otuktig, orättfärdiga, falska, gudlösa människor. Världen är och förbliver värld, mot henne måste han göra front och icke leva henne till behag utan straffa henne för hennes världsliga lustar. *Så måste det tillgå, om man skall kunna vara nykter, fastän man sitter som på en krog, kysk fastän man befinner sig som i ett skökonäste, gudfruktig, fast man kommit med likasom på ett dansgille, rättfärdig, ändock man lever som i en rövarkula.* Världen gör detta livet trångt och surt och människan önskar — ja hon ropar och skriar efter döden och domedagen och bidar med ivrig längtan därefter. Ett sådant liv måste den föra, som står i Guds nåd. Men naturen och förnuftet fatta intet av detta.

3 februari.

Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud.

2 Kor 5:21

Jag skulle gärna vilja veta, vad din själ tager sig till, huruvida hon äntligen blivit led vid sin egen rättfärdighet och i stället längtande efter Jesu Kristi rättfärdighet. Många försöka i våra dagar av alla krafter att bli rättfärdiga och fromma, men de känna icke den rättfärdighet, som gäller inför Gud, och som är oss i Kristus rikligen beskärd; allra minst kännes den av dem, som mest lita till egen kraft. De arbeta på att hos sig framkalla något verkligt gott ända till dess, att de inbilla sig att bestå inför Gud genom egen förtjänst och dygd — något som ju är platt omöjligt. I så väl som jag haven hittills levat i denna inbillning och villfarelse. Jag har ännu idag att strida mot sådan villolära och är alls icke fullt herre över den. Därför, käre bröder, lären Eder känna Kristus, den korsfäste, läran Eder förtvivla om Eder själva, sägande: *Herre Jesu, du är min rättfärdighet, men jag är idel synd.* Akten Eder att tro Eder vara så rene, att I icke mer viljen hållas för syndare. Kristus tar aldrig sin boning annat än hos syndare. Från himmelen, där han bodde bland de rättfärdiga, steg han ned för att bo ibland syndare. Betrakten denna kärlek, och I skolen njuta den ljuvligaste tröst och frid i edra själar.

4 februari.

I kraft av sin vilja har han fött oss på nytt genom sanningens ord till att vara en förstlingsfrukt bland dem han har skapat.

Jak 1:18

hela människan måste likasom krypa in i evangelium och alltigenom bliva en ny människa. Hon måste göra som ormen gör, när hans skinn blir gammalt. då söker han sig en trång öppning i klippan för att kunna krypa därigenom och själv avdraga sitt gamla skinn, som lämnar utanför öppningen. På samma vis måste människan begiva sig in i evangelium och i Guds ord och med gott mod följa dess tillsägelser, vilka icke bedraga. Hon måste avdraga sitt gamla, lämna därutanför sitt ljus, sina tycken, sin egenvilja, sin själviskhet, sin onda lust, sitt talande, sina stora gärningar och på detta sätt bliva en helt annan, en ny människa, som har en annan blick på allting än tillförne, som bestraffar och dömer och tänker och vill och talar och älskar och eftersträvar och verkar och lever i alla möjliga avseenden på ett rakt motsatt sätt mot vad hon förr var van att göra.

5 Februari.

Jag tror, därför talar jag, jag som plågades svårt.

Ps 116:10

Är du en troende så är det omöjligt annat än att ditt hjärta gläder sig i Gud och känner sig fritt och tryggt och modigt. Kärleken inom dig måste giva sig luft, du måste göra ditt bästa mot var man, förkunna sanningen så gott du kan och förkasta allt som predikas och läres i motsats till Kristi ord. Men du kan vara viss! djävulen tål varken höra eller något sådant! Han vill hava sina funder oantastade. Han uppretar mot dig allt, som är stort och lärt och rikt och väldigt och utmålar dig som en kattare, som en tokig människa. Så föres du omsider likasom din Herre Kristus för sanningens skull till korset för att lida den bittraste smälek och du tvingas att sätta på spel liv och blod, gods, heder, vänner, tills man icke giver sig, förr än man bortdrivit dig från detta livet. Men då drives du in i det eviga livet! Därför skall du under allt detta vara vid gott mod, gärna tåla och hålla ut med alltsammans och vara vänligt sinnad mot dina fiender, städse ihågkommande, att du tillförne inför Gud varit likadan, som de nu äro.

6 februari.

Hur ofta har jag inte velat samla dina barn, så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna.

Matt 23:37

Har du sett hur kycklinghönan gör! Knappast något djur vårdar sig om sina ungar med en sådan ömhet som hon. Hon förändrar sitt naturliga läte, så att det blir jämrande och klagande; hon söker, samlar, lockar kycklingarne. Hittar hon ett korn, så äter hon det icke själv, utan giver det åt ungarne. Ser hon höken nalkas, så uppgiver hon de största möjliga varningsskrik, utbreder sina vingar så moderligt och låter de små kycklingarne gömma sig under dem eller klättra upp på sin kropp och tål allt för deras skull. Vilken fin, älsklig bild! Så har även Kristus jämrat, klagat för vår skull, predikat bot och visat varje människa, hur syndig och eländig hon är, samt med hela sin själ forskat i de heliga skrifterna. Han lockar oss till ordet, bjuder oss att äta därav och utbreder sina vingar över oss med all sin rättfärdighet, förtjänst och nåd och upptager oss så vänligt till sig och värmer oss med sin egen brinnande kärlek, jag menar: med sin Helige Ande, som utgår från honom och som är vår stridsman mot ondskans andemakter under himlarymderna och vår beskyddare i all nöd.

7 februari.

Du har namn om dig att du lever, men du är död.

Upp 3:1

Förrädaren bar namnet Judas Iskariot. Judas betyder bekännare, jag menar: alla sådana helgon bekänna Kristus och förneka honom icke offentligen — ja, deras utvärtes liv kan se bättre ut än de rättskaffens bekännarnas. Men Iskariot betyder: *lön*, ty sådana helgon hava ett daglönaresinne, äro vinningslystne och egennyttige: Allt vad de göra går ut på den egna fördelen, men av fri vilja göra de ingenting för Guds ära. På samma sätt bar Judas pungen endast för att därav draga egen fördel. Märk, att världen synes vara full av andliga människor, men i grunden finnas bakom dessa idel Iskarioter, sådana som hava till ögonmärke den egna vinningen och den egna nyttan. Med sitt falska skimmer förföra de hela världen bort från den rätta trosvägen samt förråda och sälja Kristus, honom som är *sanning och nåd*.

8 februari.

Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn.

Rom 8:16

När Kains gelikar höra en sådan utsaga, beskärma de sig i högsta grad och säga i djupaste ödmjukhet: Gud bevare mig för att falla i ett sådant gruvligt kätteri och för sådan förmätenhet, att jag arme syndare skulle bli så högfärdig och säga, att jag är ett Guds barn. Nej, nej, jag vill ödmjuka mig och bekänna mig vara en fattig syndare. — Men låt du sådana människor draga sina färde och vakta dig för dem såsom för de värsta fiender till den kristna tron och till din egen salighet.

Giver du dig ut att vara ett Guds barn och avlägger du en sådan trosbekännelse, så skall du få se, hurusom Kaifas i sin stora gudaktighetsiver river sina kläder och mot dig upphäver sitt skri: "Han har hädat Gud." Och alla den andra skola instämma med honom i sitt: "Han är saker till döden; vi hava en lag och enligt den lagen skall han dö, ty han har gjort sig själv till ett Guds barn; korsfäst honom, han är en kättare, en förförare." Var du viss på, att så skall det gå. Var beredd på det, som nödvändigt måste komma.

9 februari.

Jag sade i min trygghet: "Jag ska aldrig vackla." Herre, i din nåd gav du styrka åt mitt berg, men du dolde ditt ansikte och jag blev förskräckt.

Ps 30:7, 8.

När Gud givit oss en stark tro och när vi vandra i densamma med den fasta tillförsikten, att vi genom Kristus hava en nådig Gud, då är det med oss så som levde vi ett paradiset. Men innan vi veta ordet av, kan ställningen vara ändrad och Gud kan tillställa, att vi fälla modet och att vi börja tro att han vill slita Herren Kristus ur vårt hjärta och det blir så mörkt omkring oss, att vi icke kunna hava någon tröst av honom. Utan djävulen ingiver oss idel förskräckliga tankar om honom. Då kännes det såsom om vårt samvete hade förlorat honom och nu fäktar och rädes, att Gud hotar det med idel vrede och onåd, som vi genom våra synder hava väl förtjänat.

10 februari.

Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus.

Gal 3:27

Vi tycka nog om att höra, att vi hava iklätt oss Kristus och att Kristus har iklätt sig oss, så att han är vår medlare. Men svårt hava vi att fördraga, att han vill hålla sin klädnad ren. Vilja vi vara den klädnad, i vilken Kristus är klädd, så få vi sannerligen tåla, att han vill hålla den ren, ty han är icke den som kan eller som vill gå i en oren dräkt. Därför är det ett gott tecken, när han tillstädas att mycket lidande övergår oss, och när han icke släpper efter att, var helst hans dräkt må finnas, göra den ren genom användande av alla slags lidandesmedel. Gör han icke detta, då är detta ett bevis på, att hans dräkt icke finnes tillstädes. På martyrernas tid hade Kristus nyss anlagt sin klädnad. Därför fejade han den noga genom död och allehanda lidanden. Då satt han och luttrade barnen och betedde sig som en valkare, som gör kläder fina (Mal 3:3).

11 februari.

Detta är ett ord att lita på. Har vi dött med honom, ska vi också leva med honom. Härdar vi ut, ska vi också regera med honom.

2 Tim 2:11, 12.

Även om du icke vill dö, så måste du dock dö; och vill du icke bli tillfångatagen, så måste du dock bli en fånge; och vill du icke in i helvetet, så måste du dock dit; och vill du icke erkänna dig som en syndare, så måste du dock bli det; och vill du vara fri från korset, så måste du dock taga det; och vill du besegra djävulen, så låt dig övervinnas av honom; och vill du betvinga en ond människa, låt dig av henne betvingas. Allt detta låter ju som en gåta, men skriften giver förklaringen på gåtan i 1 Kor 3:18, där det heter: *Om någon bland Eder tycker sig vara vis i denna världen, varde han en dåre, på det att han må varda vis.* En sann kristen förstår dessa ord väl: de ingå i hans dagliga erfarenhet. Det svåraste att förstå är tilläventyrs detta: *vill du besegra djävulen, låt dig av honom besegras.* Meningen är väl denna: Må också djävulen och hela hans anhang storma lös på dig, så att det ser ut, som låge du under och som han segrade — Kristi kraft skall dock behålla överhanden, hans kraft som är starkare än allt i människors svaghet.

12 februari.

För jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som ska komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat ska kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre.

Rom 8:38, 39.

Gud giver icke människan tro, för att hon med trons hjälp skall göra front mot obetydliga saker utan tvärtom mot sådant, som all världen icke kan uthärda: död, synd, värld, djävul. Intet i världen kan motstå döden, utan hela tillvarelsen flyr med förskräckelse därför, men blir ändå av honom besegrad. Tron åter står upprätt och trotsar döden, som eljest uppslukar allt, tron övervinner och uppslukar den omättningslösa frossaren. Således: ingen värld kan tvinga eller kuva köttet, köttet tyranniserar världen och där måste allt gå efter dess kommando, så att världen alltigenom kommer i dess våld. Men tron angriper köttet och övervinner det och leder det i band, så att det måste bli dess tjänare. Med ett ord: ingen människa kan av egna krafter bära världens raseri, förföljelser, skamliga försmädelser, hat och avund; varenda en måste svagt falla undan, världen är den övermäktige besegraren, som hånar den som står utan tro. Men den troende trampar allt världens väsende under sina fötter och pekar fingret och gör sig lustig däråt.

13 Februari.

Ve er när alla människor talar väl om er! Saliga är ni när människorna hatar er och när de utesluter er och hånar och smutskastar ert namn för Människosönens skull.

Luk 6:26, 22.

Världen kan nog tåla att det predikas, blott att man icke predikar Kristus. Ty där Kristus kommer och där han är, där predikar han så, att han ensam vill hava rätt. Han *förkunnar*, att *de vise äro narrar, de helige syndare, de rika förlorade*. Och däröver blir man ursinnigt rasande. Men det skall vara en kristens tröst och särskilt en kristen predikares tröst att vara viss om och besinna, att då han rätt fram förkunnar Kristus, måste han lida förföljelse. Ingenting annat är möjligt än detta. Det är och förblir *ett gott tecken att den kristna predikan är äkta, när den förföljes* särskilt av de stora, heliga, lärda, kloka människorna, men att det icke står rätt till, *när den får idel pris och beröm*.

14 februari.

Så ska de sista bli de första och de första bli de sista.

Matt 20:16

Summan av detta evangelium är: Ingen människa står så högt och ingen kan komma så högt, att han icke har att frukta för att kunna bli den allra lägste. Och å andra sidan: ingen har sjunkit så djupt och ingen kan sjunka så djupt, att man icke om honom kan hoppas, att han kan bli den högste. Här är nämligen all förtjänst utestängd, på det att Guds godhet allena må hava äran Genom att säga: "Den förste skall vara den siste" tager han från dig all förmäthenhet och förbjuder dig, även om du vore en Abraham, en David, en Petrus, en Paulus, att förhäva dig över den djupast föraktade medmänniska. När han åter säger: "den siste skall vara den förste", befriar han dig från förtvivlan och förbjuder dig att tänka dig en ringare lott än någon enda heligs, även om du vore en Pilatus, en Herodes, ett Sodom, ett Gomorra.

15 februari.

Ni står ju gärna ut med dårar, ni som är så kloka.

2 Kor 11:19.

Falska lärare hava den medgången, att man gott fördrager all deras dårskap, och även när man bestämt känner, att de grovt fara vilse, övergiver man dem ändå icke, utan håller till godo med dem. Däremot kan man icke på några villkor tåla rättskaffens lärare, utan man lurar på deras ord och handlingssätt för att om möjligt få dem fast, och träffar man ett fel, som är som grandet i ögat, strax gör man det till en bjälke, och man har ingen fördragsamhet, utan blott hårda domar, föraktfullt fördömande. Därför är predikoämbetet ett ämbete, som måste väcka den största förargelse, ja så stor förargelse att den som icke har Guds ära och nästans nytta allena till ögonmärke, han kan inte därmed uthärda. Hans lott är att arbeta och att lämna åt andra att skörda ära och nytta av hans gärning, men själv får han vara nöjd med skada och förakt såsom sin lön. Här gäller det att älska, icke att njuta och dock icke ledsna. Allt sådant kan endast Guds Ande lära oss, kött och blod förmår det icke.

16 februari.

Ännu en kort tid är ljuset bland er. Vandra medan ni har ljuset så att inte mörkret övervinner er.
Joh 12:35

Evangelii predikan är ingen lära, som till evig tid förbliver på det rum, dit den kommit, utan den kan liknas vid en övergående störtkur, som snart är förbi. På somliga ställen faller den, på andra utebliver. När den är borta, är den borta och har ingen varaktig stad. När sol och värme komma, så är varje spår därav förbi. På samma sätt lär oss erfarenheten, att *Guds klara och rena evangelium aldrig får förbliva oförfalskat på ett och samma ställe över en mansålder*. Så länge de få leva, som hava förkunnat det, så länge äger det bestånd och vinner tillväxt, men när dessa gått bort, så har ljuset slocknat och sektmakare och falska lärare ha kommit i stället. Käre bröder! Köpen, så länge det finnes möjlighet att få köpa; insamlen, så länge solen skiner och det är vackert väder. Bruken Guds nåd och ordet, så länge det står att finna. Judarna hava ägt det, men förlorat det, och hava nu intet. Paulus förde Guds ord till Grekland, men det finnes icke mera där, Turkarne äro där herrar. Rom och Italien hava ägt det, men det är borta, i stället är påven där herre. Och ni tyskar mån icke tänka, att I för evigt utan vidare skolen äga det, ty otacksamhet och förakt skola nog laga så, att det skall tagas ifrån Eder.

17 februari.

Då kom frestaren fram och sade till honom: "Om du är Guds Son, så befall att de här stenarna blir bröd."
Matt 4:3

”Dristar du verkligen påstå, att du äger en Gud, som bär omsorg om dig, att du har en fader i himmelen, som låter sig vårda om dig? Mig tyckes, som om han rätt vackert har övergivit dig! Men ät för all del och drick av din tron och låt mig se, om du blir mätt och otörstig av stenarne, som bjudas dig! Skulle du vara son av Gud, skulle Gud vara din fader och bära sig åt så emot dig, att han ej unnar dig ens ett stycke bröd, utan låter dig både hungra och törsta! Ja tro om du vill att du är hans son och han din fader! — Med sådana frestelser stinger djävulen alla Guds barn. Även Kristus har förvisso fått känna därpå, ty han var ingen stock eller sten, om han än var och förblev ren och syndfri, något som vi icke kunna förbliva.

18 februari.

Så kommer alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att bli förföljda.
2 Tim 3:12

Sörj icke, när du drabbas av lidandet, det har ingen fara. Se blott till, att du är en troende kristen, du må vara präst eller borgare eller bonde eller adelsman eller godsägare. Sköt ditt kall med trohet och flit och lämna åt djävulen besväret att uppleta något träd, varav han åt dig kan göra ett kors, och låt även världen tillreda gissel för din kropp, även om du för resten står väl hos din överhet. Ty det må du veta, att ingen överhet är så klok eller så mäktig eller så from och nitisk, att han skall kunna skydda dig för djävul eller för onda människor.

19 Februari.

Är inte änglarna andar i Guds tjänst, utsända för att hjälpa dem som ska ärva frälsningen?

Hebr 1:14

Och änglar kom fram och betjänade honom.

Matt 4:11

Sådana ord äro skrivna till vår tröst, på det att, när djävulen anfäktar oss och vi dristeligen kämpa mot honom, vi då måtte veta, att många änglar äro redo att tjäna oss. Och hålla vi blott ut, så skall Gud icke låta oss lida brist, utan förr måste änglarne komma ned av himmelen och bliva våra bagare, uppassare och kockar, som avhjälpa alla våra behov. Dessa orden i Matt 4:11 äro icke nedskrivna för Kristi skull – han behöver dem icke – utan de stå där för att vi må veta att änglarne äro redo att tjäna oss, såsom de tjänat honom.

Hellre vill jag hava en ängel till min försvarare än tjugofyra turkiska kejsare med all deras makt och väldighet, ty om dessa också hade hundratusen skjutgevärd hos sig, skulle allt detta platt intet förslå emot en enda ängel.

20 februari.

Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder.

Jes 53:5

Här ser du Guds stränga vrede och oblidkeliga allvar gent emot synden och syndarne, ty icke ens åt sin egen allrakäraste son har han velat frigiva syndarne med mindre än att denne som för dem måste lida det strängaste straff. Vad skall väl träffa syndaren, om den mest älskade sonen blir så slagen? O, hur outhärdligt och outhärdligt måste icke det allvar vara, som en så omätligt stor ande går att möta för att underkasta sig dess krav på lidande och död! Om du rätt djupt betänker, att det är Guds egen son som lider, så måste du för din del förskräckas, djupt och mäktigt förskräckas.

21 februari.

han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

Rom 4:25

Du måste med hela din tillit förtro dig åt detta och dylika språk, och det så mycket fastare, ju svårare ditt samvete marterar dig. Om du icke det gör, utan förmenar, att du skall kunna ställa ditt samvete tillfreds genom din egen ånger och botgöring, så skall du aldrig vinna frid, utan måste slutligen förtvifla. Om vi låta våra synder betunga våra samveten och instänga dem i våra hjärtan, så bliva de oss allt för starka och hållas för evigt vid liv. Men om vi se, att de äro lagda på Kristus och att han genom sin uppståndelse har överunnit dem, och om vi dristeligen tro detta, då äro de döda och vordna till intet, ty hos Kristus kunna de icke stanna: de äro genom hans uppståndelse uppslukade. Hos honom, — där han nu är — märker du inga smärftfulla plågor, det är: intet tecken till synd.

22 februari.

Bli därför Guds efterföljare, som hans älskade barn. Och lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utgett sig själv för oss som en offergåva, ett väldoftande offer åt Gud.

Ef 5:1, 2.

Det är som ville han säga: "Här är jag, som för dig blivit utgiven; här giver jag mig själv åt dig. Vad jag haver, skall även du hava; om något fattas dig, skall det även fattas mig; här har du min rättfärdighet, liv och salighet, så att varken synd eller död, helvete eller olycka skall överväldiga dig. Så länge jag är rättfärdig och lever, så länge skall även du förbliva from och levande." — Sådana ord måste vi i vår ordning tala till vår nästa och säga: "Se, mim käre broder, jag har undfått min Herre, han är min; i honom har jag nog och övernog, så tag även du vad jag haver, det allt skall tillhöra dig, och jag vill utgiva det för dig; skulle det ock krävas av mig och dö för dig, så vill jag icke undandraga mig."

23 februari.

Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle.

Gal 5:13

Man måste lära och säga, att den gamla surdegen skall bortrensas, och att man icke är en troende kristen, om man låter köttet få sin vilja fram, så att man i uppenbart trots emot samvetet framhärdar i sina synder. *Detta är så mycket svårare och fördömvärt som sådant göres under evangeliets och den kristliga frihetens namn och täckmantel.* Ty härigenom blir Kristi och evangeliets namn smädat och föraktat. Allt sådant måste bortdrivas — jag slungas långt bort *ty tro och ett gott samvete kan icke stå tillsammans med sådant.*

24 februari.

Då trodde mannen det ord som Jesus sade till honom och gick.

Joh 4:50

Man får icke rätta sig efter sina känslor, utan enkelt lyssna till ordet och sedan inskriva det i sitt hjärta samt förbliva därvid, även ifall skenet tyckes vara emot ens synders förlåtelse, därför att man ännu känner dem hos sig. Man får icke sätta tro till sina känslor, utan i stället fast lita därpå, att död och synd och helvete äro övervunna, även om man känner, att man ännu dväljes bland död, synd, helvete. Ty om ock syndakänslan ännu är kvar hos oss, så är detta blott därför, att den skall driva oss till tro och göra tron stark, så att vi våra känslor till trots upptaga ordet såsom vår egendom och därefter för alltid lämna våra hjärtan och samveten till Kristus. Så leder oss vår tro sakta och stilla emot allt förnufts känande och begripande genom synd, död, helvete, till dess att vi med våra ögon få skåda och sannerligen erfara vad vi förut hava trott, att döden och all olycka är uppslukad i seger.

25 februari.

Därför skäms han inte för att kalla dem bröder, när han säger: Jag ska förkunna ditt namn för mina bröder.

Hebr 2:11, 12. (Ps 22:23)

Om din egen ovärdighet tyckes dig allt för stor, så att du skulle vilja bedja och tänka: ack, mina synder äro allt för stora, jag är rädd att jag icke kan kallas eller vara en Kristi broder, så slå bort sådana tankar. Annars löper du stor fara för att synda mot den helige ande. Nej var frimodig — ja var trotsig mot sådan djävulens ingivelse och svara honom: Jag vet väl, hur ringa jag är, och du behöver icke säga eller lära mig det; det tillkommer icke dig att därom döma. Vik därför bort, du ondskefulla lögn-ande, jag vill icke hava med dig att göra! Jag tryggar mig till min herre Kristus, Guds enfödde son, som är död för mig och uppstånden från de döda, som säger mig, att alla mina synder äro förgättna. Han vill vara min broder, och jag å min sida vill vara hans broder. Han vill, att jag av fullaste hjärta skall tro detta, utan att vackla.

26 februari.

Vem kan besegra världen utom den som tror att Jesus är Guds Son?

1 Joh 5:5

Se detta är den sanna, världen övervinnande tron, att man tror, att Jesus är Guds son. Däri ligger en övernaturlig kraft, som genom den helige ande ingjutes i de kristnes hjärtan. Genom denna tro blir man viss i sitt sinne, så att man icke fladdrar hit och dit och vacklar fram och åter efter sina egna tankar, utan griper i stället Gud i Kristus, hans av himmelen sände son, genom vilken han uppenbarat sin vilja och sitt hjärtelag för oss och allt fort hjälper oss från synd och död fram till nåd och evigt liv. Tron är en fast tillförsikt och förtröstan, som gör, att man icke förlitar sig på egen förtjänst eller värdighet utan på Kristus, Guds son, och genom hans makt och väldighet stridet mot djävul och värld. Däraf följer, att sådan tro icke är en kall och lat och tom och trög tanke, utan en levande och verksam kraft. Där tron är, där måste den verka frukt i seger och världsövervinnelse. Men där detta icke verkas, där fines varken tro eller pånyttfödelse.

27 februari.

När vi nu har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus.

Rom 5:1

Om jag rätt tror, att Herren Kristus har övervunnit min nöd, synd, död och allt ont, är det mig omöjligt att misströsta eller förtvivla, hur mycket jag än må känna mig pressad av synd och död. Ty tron inom mig säger alltjämt: må än synderna trycka dig och må än döden förskräcka dig, se dock alltjämt på Kristus, som för din skull har dött och uppstått och som har övervunnit allt ont. Vad skulle kunna dig? Vad behöver du frukta? Väl kan du drabbas av mångfaldiga olyckor, t. ex. av sjukdom och fattigdom, men se icke därpå, lyssna icke till förnuftets invändningar, utan kasta alla dina bekymmer på Kristus, håll dig hårt fast vid honom — och du skall bliva styrkt och tröstad. Vad ont, som än må drabba dig, är det dock aldrig så stort att det skall kunna att det skall kunna skada dig eller göra dig förtvivlad, blott du ser på Kristus och tror på honom. Ja det är en omöjlighet, att frukten skulle utebliva, där sann tro är, så att friden icke skulle komma.

28 februari.

Guds rike består inte i ord utan i kraft.

1 Kor 4:20

Det får icke stanna vid blotta orden om Kristi uppståndelse, Kristus är icke till, för att man blott skall höra talas om honom, utan på det att någon frukt må förnimmas i vårt leverne. Ty vad hjälper det en död att man aldrig så mycket predikar för honom om liv, han kan därigenom icke bliva levande. Eller vad hjälper det en syndare att predika om rättfärdighet, om han i alla fall förbliver i sina synder? eller att tala till en vilsefarande om sanningen, ifall han icke avstår från sin villfarelse och sitt mörker? På samma sätt är det icke blott förspild möda, utan även skadligt, ja fördömligt att höra predikan om uppståndelsens härliga och saliga tröst, ifall ens hjärta aldrig erfar mer därav än orden som ljuda i ens öron, eller ifall blot skummet därav stannar på ens tunga, så att ingen verkan förspörjes, som dock borde skilja den hörande från dem som aldrig hava hört.